

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenredni ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Národnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Bodočnost slovenskega naroda.

O našem narodu slovenskem, ako mu je usojeno, da zgine v bodočnosti s svojega prirozišča, bodo tujci in zgodovinarji morali soditi: Brojevno majhen narod je bil ta narod slovenski; obkoljen je bil od narodov, ki so rafinirano znali svoje bitstvo razširjati, ki so tisoč let pritiskali na majhen narod slovenski. A ta se do zadnjega nij upognil, upognil se je nasilju, nasilju, kateremu se nij bilo več moč ustavljati. Narava ga je obdarila s takimi duševnimi darovi, s kakeršnimi se njegovi sosede nijso mogli ponášati, a najveličastnejši je bil ta narod slovenski v svojej ljubezni do svoje očevine, do skupne slovanske zemlje. Ljubil je svoj jezik črez vse, ljubil svojo zemljo, svoj zrak, svoje krasno nebo, strastno se je držal čutov, katere mu je narava vsadila v srce — žal! ta plemenit narod se nij mogel nigdar vzdigniti, pritiskala ga je tujčeva petak tlam. Ako je prosil: dajte mi šol na podlagi mojega jezika, poslali so ga v šole, kjer se je učil tujih šeg, tujega jezika, kajti, — tako je zahteval avstrijski državni interes; ako je prosil: dajte mi uradnikov, ki bodo znali z menoj po domače občevati, poslali so mu tujcev, ki so ga topli z bičem ošabnega tujstva; roké ako je vil in prosil: naj ostanejo moji sinovi vsaj pri meni doma, moji so, ljubim jih, moji so to otroci, s svojimi krvavimi žulji smo jih pošiljali v šole: odgovor mu je bil: Proč, proč, tujci te bodo učili, tvoji sinovi morajo daleč proč, nevarno je, da bi jih pri tebi doma pustili. A tujci tega naroda nijso ljubili, taki tujci, ki so od žuljev tega naroda živeli; psovali so ga, grdili mu jezik njegov in mu nasprotovali, da se ta vrli narod nij mogel

kvišku vspeti. Schweineland! In plakal in tožil je Slovenec, a nij se mu pomagalo! Zakaj on je bil Slovan z dušo in telom, ljubil je tudi druge svoje brate na jugu in na severu, — to pa je bila tačas velika pregreha zanj; kajti kar je smel Nemec ter Vlah, tega Slovenec nij smel: svojega brata nij smel ljubiti. —

A hvala Bogu, še živimo, slovenski narod je čil in krepak navzlic vsemu pritiskanju. Spominjam se neke basni o Nemci, ki je bil bolan, če nij vsak teden dobil jih petindvajset po podplatih. Da bi narod slovenski ne imel od nekaj toliko trpeti in boriti se za svoj obstanek, kdo vé, je-li da bi se v njem bila razcevala narodna zavest in slovanska, kakor živi denes v narodu. G. Stremayr je imel načelo, ka se morajo Slovani avstrijski germanizirati, moč teh načel smo čutili osebno mi Slovenci, — a pri vsem tem se je v nas narodna zavest okrepila. Ta zavest pa nas nij zapeljala tako daleč, da bi vse, kar je tujega, zametavali proč kot slabo, samo zato, ker je tuje. Mi ljubimo svoj narod in svoj jezik, in ako denes, ko smo vendar še živč faktor, kakor drugi avstrijski narodje, zahtevamo, da se godi pravica temu našemu jeziku v vseh slojevih našega života, s tem mi še ne sovražimo n. pr. nemškega jezika, niti ga ne pehámó iz naših višjih učnih zavodov.

Samo to zahtevamo, da se naravno spremeni razmera, katera vlada denes po naših srednjih šolah: slovenski jezik, ki je denes po teh zavodih nekako peto kolo, naj postane učni jezik, nemški naj bode obligaten predmet; saj se mora v višjih krogih konči vendar uvideti, da slovenski otroci, ki denes pohojevajo srednje šole, bodo kasneje učitelji svojemu slovenskemu narodu. Če ne vladajo v višjih kro-

gih še zmirom oni glasoviti Stremayrovi nazori, potem se mora uvideti, da se učenci*ni-jedne narodnosti ne morejo naučiti svojega domačega jezika, ako se ta jezik poučuje v šoli kot „nebodigatreba“ po dve do četiri ure na teden, tuj jezik, katerega narod ne ume pa da je učni jezik. Nadalje se pa mora v merodajnih krogih pomisliti tudi, da se je položaj avstrijskih Slovanov vendar nekoliko predrugačil, odkar je Avstrija zasedla slovanske dežele na jugovshodu. Na tisoči Kranjcev-Slovencev je potovalo takoj od početka zasedenja v Bosno in Hercegovino — Abendrothova računska knjiga to lahko dokaže, — kaj sledi iz tega? Da Slovenci, ako so zmožni popolnem svojega jezika — to pa je mogoče samo, ako so naše srednje šole uravnane na narodnostnej podlagi — jasno vidijo tam doli novo, široko polje, novo bodočnost. Jugoslovani smo pozvani, da nosimo na Balkan kulturo; a seznaniti se moramo popolnem s svojim jezikom. Kakor so imeli Nemci, Vlahi in drugi narodje svojo misijo, tako jo imamo tudi mi Jugoslovani, — katerim nij v prenapolnjeni tujej Nemčiji ničesa iskati. In zato smo našemu poslancu vitezu Schneidu dolžni hvale, ker je vlado tudi s tega stališča opozoril na to, da se mora v naših srednjih šolah slovenski jezik uvesti kot učni jezik tudi z ozirom na slovanski zasedeni deželi Bosno in Hercegovino. Slovenci še živimo, lepa bodočnost, katere se uže prijemlje narod slovenski, kaže se nam na slovanskem jugu.

Naša situacija.

I.

Uže več kot trideset let bijemo oster krvav boj za narodne svetinje. Marsikater neu-

Listek.

Clarissimus II.

Imeli smo še enega Clarissimusa, kateri je tradiral ogersko pravo, no, ta nij bil tako „špajsen“ kakor Clarissimus I., o kojem sem govoril oni dan. Originalen je bil tudi Clarissimus II., ali nijsmo ga smeli nadlegovati z vprašanji, še manje smijati se po svojej volji, razen takrat, kadar je njemu bilo všeč.

Rojen Magjar ember je z velikim navdušenjem opisoval blažene stare ogerske institucije, in gorje si ga onemu, kdor bi se bil vsodil dvojiti o tem blaženstvu ogersko-hrvatskem, ali pa smijati se, kadar je govoril Clarissimus II. o Palatinu, o Taverniku ali o Indexu curiae.

Kakor profesor dogmatike v bogoslovskem semenišči, tako je bil Clarissimus nezmotljiv, in kar je povedal, to je bila resnica, to se je moralo verovati. Le enkrat, ko se je bil raz-

jokal Clarissimus II. za starimi časi, tako, da so ga obile debele solze, je en porednež sicer nekako bojazljivo opazil, ka je rekel Clarissimus, ki nas uči statistike, da celo ogersko pravo je za mačko!

Kar poskočil je magjarski Clarissimus, ko je to čul, solze si je obrisal v rokav, potem nam je pa povedal na tihem, da je njegov kolega Clarissimus I. prav čuden mož, kateri je celo njegovemu sinu jedincu preskrbel svoje dni „conformes mores“.

Vsled tega smo začeli simpatizirati s Clarissimusom II., sicer ne iz ljubezni do ogerskega prava, ampak največ zato, ker nam je obljubil, da dobimo vsi, kolikor nas je, emnencijo iz ogerskega prava in pa „apprime conformes mores“, ako ne bo zapreke od strani Clarissimusa I.

To nam je bilo tako po volji, da je postal Clarissimus II. popularen mej nami.

Da nas ne bi preveč dolg čas trl mej slušanjem ogerskega prava, nam je povedal

Clarissimus, kako je plesal v Pešti, ko je še bil mlad. „O gospoda moja, to so bila vremena! — I! lepe devotke so vam to bile, da jih vidite! — Nemojte vse pisati!“ je opazil vidivši, da jaz nijsem odložil pera, ko je govoril o privatnih rečeh. — „Hihi! mlada grofica Maylathova! — angel! angel! — nemojte vsega pisati!“ Prikril se je Clarissimus, opisavajoč magjarske krasotice, do mene, in zgrabil je mojo skripto. Se ve, da je bilo uže vse zabilježeno, vsi njegovi „hihi“ in „öhöji“, pa tudi: „nemojte vsega pisati“, je uže stalo v skriptah napisano.

Rekel nij nič, ampak nekako zaničljivo mi je vrgel nazaj mojo skripto in tisti dan nij več govoril o lepih Magjarkah (saj so itak uže vse stare babe postale mej tem) niti nam je povedal, kako je bil oblečen ta ali oni dostojanstvenik magjarski in na kakšnem konji je jahal pri paradi.

To je bila precej velika „smola“ za me, ki sem mislil, da jo uže imam v žepu eminen-

so v ulici „Via sette Fontane“ v Trstu — kakor se nam piše — našli 55letnega cunjarja Frana Brica na trebuhu ležečega uže mrtvega. Domov idoč je pijanec obležal sredi ceste in je potem ondi otrpnul.

— (Mlad tatič.) V Trstu je v soboto dne 28. m. m. z večera policija prijela Sletnega dečaka, ker je po ulici se sprehajajoč gospé iz žepa izmuznil ruto. Našli so pri njem še dve ruti ter listnico, kar si je najbrž vse prisvojil istim nepoštenim načinom. Res, najdeje polna mladost!

— („Zvona“) najnovejši 5. list od dne 1. t. m. prinaša na čelu X-ovo pesen „Na potujčeni zemlji“, potem nadaljevanje M. Pletersnikovega spisa „Prvi dnevi družega triumvirata“, konec Josephusovej povesti „Najdeno pismo“, začetek Emil Leonovej novelici „Čez osem let“ in konec Samostalovej pripovedi „Na Slemenu“. V „Slovenskem glasniku“ priporoča urednik nam uže znano izvrstno knjigo Fr. Levstikovo.

— (Naš rodoljub g. Grbič) in so-proga mu sodelujeta denes zvečer v tukajšnjem gledališči v operi „Freischütz“.

Razne vesti.

* (Milionar umrl od — gladi in mraza.) V podolskem mestecu Dunajewce so nedavno našli velikega skopuha v njega domu mrtvega. Zdravniki so izrekli, da je od gladi umrl, ker si nij privoščil dovoljne hrane, in po nekotiko da ga je uničil tudi mraz. Ubogi sestradanec je ostavil pol milijona rubljev v v zlati in mnogo dolžnih pisem, imejočih še večjo vrednost.

Dunajska borza 2. marca.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovih . . .	70	70	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	71	70	„
Zlata renta . . .	85	3 ¹ / ₂	„
1860 drž. posojilo . . .	128	25	„
Akcije narodne banke . . .	845	—	„
Kreditne akcije . . .	300	75	„
London . . .	118	10	„
Srebro . . .	—	—	„
Napol. . .	9	44 ¹ / ₂	„
C kr. cekini . . .	5	55	„
Državne marke . . .	58	—	„

Loterijne srečke.

Na Dunaji 28. februarja: 51, 22, 44, 76, 31.
V Gradci 28. februarja: 83, 13, 2, 66, 19.

Tusci.
1. marca:
Pri Slonu: Grisecher iz Zagreba. — Posche iz Trsta.
Straneky iz Ldrje.
Pri Mateti: Samiel iz Dunaja. — Gruber iz Kočevja.
Just, Quapil, Danask iz Dunaja. — Hutman iz Grada.
Schdey, dr. Kirchhammer iz Dunaja.
Pri avstrijskem cesarji: Fister iz Ljubna.

Za sv. Jurij
oddasta se v najem dva prostorna

magacina

v Koširjevej hiši št. 27, v Prulah, poleg Žabjaka.
Natančneje se izve pri hišnem lastniku.

(71—2)

Najboljši

salónsk premog

in (44—19)

razkrojena drva

po najnižji ceni pri

A. Debevoč, rimska cesta (Gradišče) 19.

Odpretje trgovine.

Spoštovanemu p. t. občinstvu ljubljanskemu in drugemu uljudno naznanjam, da sem v **ponedeljek dne 1. marca** na tukajšnjem mestnem trgu začel

trgovati z manufakturnim in posamentirskim blagom.

V svojej zalogi imam vse, kar treba

krojačem, za gospé in gospode,

kakor tudi mnogo najnovejšega

krojnega blaga,

rabečega gospodinjstvu.

Pozivljajoč uljudno, da me p. t. gospóda počasté s svojimi dragimi meni obiski, zatrjam da bodem vsakomu postrezal povsem solidno, in se zatorej najudaneje priporočam

(75—1)

Henrik Kenda.

Lekarna „pri sv. Leopoldu“ na Dunaji,

Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse,

FILIPA NEUBEINEA,

(520—12)

priporoča p. n. občinstvu celo vrsto pravih zdravilnih in toaletnih sredstev, ki so se vselej kot izvrstna izkazala in gotovo ozdravila. Tisoč spriceval je potrjujejo.

P. n. občinstvo se prosi, da samo one specialitete za prave sprejema, ki so s našo firmo zaznamovane.

Neusteinove posladkorjene pile sv.

Elizabete za čiščenje krvi — lehkó odganjajo, čistijo kri, in niso škodljive; dobre posebno pri boleznih v spodnjih organih, žilici, boleznih pranih organov, kože in očí, otrok in žensk; odpravijo zapreje, pravi vir največ bolezní. Ta pila je najboljši in najcenejši izdelek te bice. 1 valar, 8 škatlic, s 120 pilami, stane 1 gld., posamezne škatlice 15 kr.

Odlikovane so te pile z jako častecim spricevalom dvernega svetovaleca prof. Pitha.

Beaume' Girome, izvrstno zdravilo za ozeblino. 60 kr.

Brownova pomada, najizvrstnejše sredstvo za ohranjenje in barvanje las, daje lasem prvotno barvo. Velik lonček stane 2 gld., majhen 1 gld.

Dr. Callmanna lasno barvilo, popolnem dá osivelemu lasu vsako barvo (crno, rjavó, rumeno). 3 gld.

Orientalni prah za dame, dá koži gladnost, mehko, (belo ali roza), a 1 gld. in a 50 kr.

Damascenska cvetlična crème za fino in gladnost kože gld. 1.40.

Demascensko cvetlično milo a 55 kr.

Gušni duh, najboljšo sredstvo proti guši (krofu). 70 kr.

Elektro-motoricni vratni trak, za tebenje otrok, najboljši uspeh 1 gld. 50 kr.

Victoria zobni prah, najboljšo sredstvo za čiščenje zob a 35 kr.

El Benito, jedino dobro sredstvo proti izpadanju las in odpravljanju luskin. 1 gld. 80 kr.

Dr. Fremonta prerodilni likér, najboljšo in svežilo. 2 gld.

Prsne cigarete iz smrekovih igel, najboljšo sredstvo zoper nahuho. 25 kosov 1 gld.

Quebracho izlecek priporočata dr. Scoda na Dunaji in dr. Penzold v Erlangu zoper nahuho a gld. 1.—

Guaco - prilepek zoper raka, gnjilobo ran. 3 gld.

Guaco - tinktura zoper vse hudo kvarjenje krvi, prehlajenje v želodci itd. Gld. 1.50, 2.50, 4.—

Guaco - mazilo, katero vse bolečine odpravi, pravi, ako se z njim namaže. 3 gld.

Guaco-esenca zoper gnjilobo in bolečine v zobeh. 1 gld. 50 kr.

Hallerjeve jodne pastile nadomeščajo popolnem kitovo salo. Te jodne pastile ozdravijo bramorje, zastarelo siphilis, bolečine v glavi, žlezah in na očeh. 1 škatlica 60 kr.

Injection cadelle. ozdravi jako naglo vsak mehurni katar (triper ali beli tok) brez slabih nasledkov. 1 gld. 60 kr.

Albuminat od železa, najuspešnejše zdravilo scentom in bolnim na živcih itd.; uže čez malo dni se čuti, kako albuminat od železa vpliva. 1 gld. 50 kr.

Dr. Heiderjev zobni prah, 35 kr.

Kumys, najboljšo sredstvo zoper slabo prebavljenje, drisko, ponehavanje moči, sluhšavanja in sušici. Cena jedne sklenice 80 kr.

Menthin, najboljšo zdravilo za želodec, potolaži kró, se rabi tudi kot zobna tinktura in ustna voda. 50 kr.

Margarite-bonboni zoper kašelj, 30 kr.

Oreillon, dobro zoper vse ušesne bolezni, proti gluhosti, šumenju itd. 70 kr.

Odontin zobna pasta, naredi najčrnejše zobe bele ko biser. 70 kr.

Po - ho, iz Kine prinešen, olajša takoj najhujšo migreno in bolečine v glavi. 1 gld.

Dr. Bayerja pravi pulherin je najboljšo sredstvo zoper sinje, daje koži lijno in rožno barvo. a 1 gld. 50 kr. in a 80 kr.

Royerjevo hemeroidno mazilo, tem priporočeno, katere hemeroidi nadlegujejo. 1 gld. 60 kr.

Salicyl-antisutin, proti sitnemu potenju rok in nog. a 50 kr.

Salicylno milo, najboljšo in najcenejšo milo. 25 kr.

Senrierove zobne pile, za votle zobe najboljšo zdravilo. 25 kr.

Storax-creme, čudovito pomaga pri vseh kožnih boleznih. 80 kr.

Wiinsi - papir, proti nahodu, prsnemu kataru, prehlajenju v vratu in hripi. 1 gld. 20 kr.

Umeteljniški sok, iz najboljših švicarskih plavinskih zelišč; olajša takoj vsak kašelj in prsno bolezen. 70 kr.

Aromaticen duh zoper trganje po udih, priporočen vsem, ki imajo putiko ali revmatizem. 70 kr.

Vedno v zalogi je: **Kondensirano švicarsko mleko** a 55 kr. **Nestlejeva otročja moka** a 90 kr. **Dr. Golijev jedilni prah** a 84 kr. **Poppova anaterinina ustna voda** a 1 gld. 40 kr. **Liebigerov mesni ekstrakt** jeden četrť funta 80 kr. **Dr. Pfeffermannova zobna pasta** a 1 gld. 25 kr. **Poltova resedna pomada** a 1 gld. 50 kr.

Veliko skladišče **parfimerij, mila, pomad** itd. prvih pariških firm. — **Čokolade francoske** kolonije od 60 kr. do 3 gld. funt. — **Pravi ruski čaj** a 1 gld. jeden četrť funta. — Skladišče vsakojakih **instrumentov** za zdravljenje, kakor **samoklistiri, brizgalnice, bandaze** itd. jako ceno. — Velika zaloga **zobnih krtačic, šmink** in drugih **toaletnih reči**. — Priporočamo p. n. občinstvu **zdravila v posladkorjene obliki**, kakor **kinin, kopaiva, doverski prah, železo, jetrno olje, bromkali, jodkali, rabarbar, dvojno ogljenokisla soda, magnezija** itd. po najnižji ceni. — Najznannejše **specialitete farmacije in parfimerije, francoske, angleške, ameriške, nemške, švicarske in avstrijske** se pri nas vedno dobivajo.

Vse reči, ki spadajo v farmacijo, parfimerijo in k toaleti pariške razstave 1878, dobivajo se tu, in se cenilniki zastoj razpošiljajo.

Opozorujemo posebno na knjigo: „**Dr. Boil's Sennetts- und Gesundheitspflege**“ cena 30 kr.

Pivo od železa, boljše in zdravješe, nego vsi drugi sladni izdelki, krepi in redi zdrave, rekonvalescente in bolne. 50 kr.

Mi razpošiljamo ali pr. ti gotovini ali poštnemu povzetju in pri en-gros nakupu dajemo velike rabate.

truden pijonir na polji slovenske politike uže počiva v hladnej zemlji, in morda še mnogi izmed nas se poslovi prej, predno more vzklikniti: Končan je dolgi trud, obrisan je vroči pot, pozabljene so vse težave, dobili smo svete pravice, mir nam bodi; odpuščeno je tudi onim, — saj morda niso vedeli, kaj so delali.

A vendar smemo trditi, in sicer tolažilno in s ponosom, da se baš zdaj poslavlja imenitna, prva doba našega boja, da stopamo iz temne minolosti korak dalje v javno življenje narodov; da si smo v zavesti, da smo — in biti hočemo. V takej situaciji je prva naša skrb, da poznamo sami sebe in svoje orožje, svojo sedanjost, svoje okoliščine, in potem delamo načrt za bodoči naš trud na podlagi dosedaj zagotovljenih faktorjev.

* Zategadelj hočemo v bodočih člankih razvijati svojo politično situacijo in sicer z ozirom na dosedanje dobo tridesetletne borbe, na mejusobno razmerje različnih stanov slovenskega naroda, na zunanje okoliščine, in iz tega rezultata razjasniti hočemo potem bodoče delovanje in najbolj nujne interese.

Kako je dakle naše stanje po tridesetletnem boji? Z veseljem in s ponosom ponavljamo, da pogled v minolost nij žalosten, temveč največji pesimist mora priznati, da je oziroma naših slabih motij, pomanjkljivega orožja jedva izdramljenega naroda, veličasten.

Vzklikniti smemo zmagonosni: „Mi smo in biti hočemo“. Zadušila nas nij najhujša borba, pol človeškega življenja trajajoča. In, ko bi ne bili pridobili tudi ničesar, dovolj je, da smo ohranili svoje zavzete pozicije, a vojska, ki ne zapusti svojih bramb, je mogočna, nij zmagana, ona le čaka prilike, da toliko pogumnejša napade oblegajočega jo vraga. Res, faktor smo in — ostanemo. Z nami morajo računati in uže računajo, z nami hočejo pakirati in se nam dobrikati, če tudi s krinko na obrazih. Ali čujete, ponosen, nepresežen velikan Nemec izpoznavja, da je tudi razen njega še človek Slovan; preširen, nekoč le z bičem v roci z ubogo slovensko paro govoreči aristokrat podaja jej zdaj roko brez rokovic, govori o njej, občuduje skrivaj nje talent, pogled ga bije v zaslepljene oči, da smo tudi mi ljudje, narod, ki mu izvija brez protekcije, ne, s krvavimi žulji in po stradanji pridobljenih talentih, vajeti krivičnega samopaštva iz rok in govori le o enakopravnosti, a ne o priberačnej milosti svojega nekdaj vsemogočnega tirana.

Impiger, iracundus, inexorabilis, acer⁴, rečemo lahko, se dviga zdaj slovenski fenix iz se solzami močenega prahu in plava, hoče plavati v višave omike in svobode na lastnih krilih v bedi in boji izurjenih.

Da, in kaj je lepši dokaz o našem napredku in končnej zmagi, kot da spoznavajo naši politični nasprotniki naše težnje, kot da bijejo fanatičen boj proti nam, saj človek, katerega ne spoštujem, nímam česti vrednega, ne dajem satisfakcije, če ga žalim, je ne zahtevam, če me insultira on. A Slovenci smo faktor, čujte, sovragi naši, faktor, ki se častno bori uže v tridesetletnem boji z vami in ne odstopi niti pičice svojega teréna, temveč ga izpodkopava dan na dan vam izpod nog in stavlja trdne jezove vašej nenasitenej gospodoželjnosti iz gromad opravičenih protestov in z orožjem svojega duševnega kapitala.

Da, in če bi tudi jutri poginil ves slovenski narod, dokazal je v tridesetletnej borbi svojo moč dovolj, postavil si je za svoje žalostno razmerje v zgodovini „monumentum, quod non possit diruere fuga temporum“.

Da smo in biti hočemo, da je slovenski narod faktor v mnogorodnej Avstriji, spričuje tudi postava, sankcionirana od samega presvetlega vladarja.

Paragraf 19 nam daje historično ime in pravice, če se je do sedaj tudi zalibože izvrševal jedino le na — papirji. A pride čas, tako gotovo, kakor je prišel celo poludivjim narodom in zatonil najmogočnejšim, tedaj bode svoboden Slovan v svojej hiši, tedaj bode mirno v bratoljubji živel tudi s tujimi sosedi, dajal in privoščil vsakemu naravnih pravic, saj se to uže prorokuje zdaj in najvišji svetovalec presvetlega cesarja svari, naj se ne pritiskajo narode na steno, ker tudi Slovan je človek, a gorje, če zdivja on in se podere vsa stena zatiranega človeštva na njegove brezsrčne zatiralece.

L.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. marca.

Državni zbor je včeraj dovršil posvetovanje o zakonu glede oproščenja davka pri novih zgradbah.

Šolskemu odseku je predlagal Lienbacher, naj deželni zakoni določijo kdaj da prično otroci v šolo hoditi in koliko časa naj hodijo, a iz šole da bi smeli izstopiti samo tedaj, ako so si prilastili znanja ljudskih šol.

Na Duna ji so se dne t. m. pričela **colno-politiška** posvetovanja v navzočnosti za to izvoljenih udov državnega zbora. Posvetovanja se bodo dotikala trgovinske pogodbe z Nemčijo in Srbijo. Kar se tiče Srbije, imajo dunajski oficijozni malo upanja, da bi prišlo do kake trgovinske pogodbe mej Srbijo in Avstrijo. To slabo upanje izvira iz odgovora, katerega bode srbski odposlanec v tej stvari, Marič, prinesel se seboj na Dunaj iz Belgrada. Srbija namreč ne dovoljuje da bi Avstrija uplivala na srbske tarife, zametava na dalje avstrijsko zahtevanje, da bi Srbija ne smela drugod v novem ozemlju graditi železnic, predno da je železnica Belgrad-Niš dogotovljena in je isto tako odbila zahtevanje, da bi Srbija preje dogradila svoje železnice, predno si je še zavarovala priklopljenje svojih železnic z Bolgarsko in Turško. Dunajski oficijozni listi hudo preté zato Srbiji.

Novi **hrvatski** ban Pejačević je sprejel v ponedeljek predstojnike raznih oblastnij, ter pojde v kratkem s predsednikom saborskim, Krešićem, v Pešto.

Vnanje države.

Včeraj je **ruski** car praznoval petindvajsetletnico svojega vladanja. Velike slavnosti nij nič motilo, vse se je vršilo v Peterburgu v najlepšem redu, da-si je bilo na tisoči ljudi zbranih po ulicah. Natančneje poročilo smo morali odložiti zaradi pomanjkanja prostora do prihodnjic.

V **berlinskem** „rajstagu“ je vojni minister v debati o vojnem zakonu dejal, da Nemčija mora namnožiti svojo armado iz oziroma na svoje sosede, ker se je vojaško ravnotežje mej njimi in Nemčijo premaknilo; ostri razlogi da ne silijo sicer v to namnoženje. To zadnjo izjavo je pozdravil veselo poslanec Rihter, obsojal ščuvalne članke „Norddeutsche Allg. Ztg.“-e in zahteval, da se vojaška dolžnost zniža na dve leti. Grof Moltke je dejal, da se ne zaupanje narodov najlaglje odpravi, ako se vlade sporazumejo. Vlade pa hočejo mir, kolikor časa ga morejo vzdržati, a vlada mora biti močna. Nemčija je novadržava v Evropi, vsi nemški sosedi imajo hrbet zabranjen, svojih armad velik del imajo blizu nemških mej, in s tem mora Nemčija računati, dejal je Moltke. „Nemški Mihel je vselej potegnil meč samo, da se je branil“. Reichensperger iz centra je zoper povečanje nemške armade, on zaupa avstro-nemške „zvezi“. Bennigsen je zagovarjal vojaško predlogo zaradi tega, ker mora Nemčija varovati se pred Francozi in — „panslavisti“.

Knez Hohenzolerna bode začasno zastopal Bismarka v uradu za vnanje zadeve.

Tržašk nemšk list ima iz **Madrida** neko poročilo o novem napadu na španjskega kralja. Pravi namreč, da se je šel kralj sprehajati dne 24. m. m. popoldne, kar nekdo ustrelil in krogla zadene nekega kraljevega

cijo iz ogerskega prava! — Nijsem je imel še v žepu, niti je nijsem dobil v svedočbo na konci šolskega leta, ampak samo „primam“ sem dobil tam, kjer bi bil tako lahko paradiiral z eminencijo! — Zakaj nij bilo stenografije še takrat v gimnazijah! No, da sem umel stenografirati, ne bi bil Clarissimus spoznal v mojih skriptah niti „Ihija“ niti „öhöja“ in jaz bi imel sedaj vendar kaj zapisanega iz ogerskega prava, tako pa nímam čisto nič razen „primam“ v absolutorii.

Prešlo je nekoliko let, jaz sem uže bil pozabil na Clarissimusa in na njegovo ogersko pravo, kar naenkrat sva se zopet sprijaznila, — jaz namreč in Clarissimus.

Ko sem imel opravka s sedmim sv. zakramentom, vidim mej svatovi tudi ogersko-hrvatskega Clarissimusa, o katerem nijsem vedel, da bo prišel; skoro sem se ga bil prestrašil na prvi mah, pozneje pak, ko so prišli na vrsto govori, je tudi moj Clarissimus vzdignil čašo in slavil je v lepej navlašč za ta

slučaj sestavljenej peroraciji moje vrline, nazvavši me svojim najboljšim učencem!

Nevesti so se nekako zaiskrile oči, ko je to čula, jaz pa sem napravil Clarissimusu globok naklon in nasmijal sem se mu nekako ironičko, to se še spominjam, a on je precej po končanem govoru stopil k meni, potegnil je iz žepa dotični svoj govor, lepo napisan na rdeče-plavo obrobjenem papirji ter mi je rekel:

„Tu imate moj govor, ker vem, da si ga nijste notirali!“

„Samo enkrat sem notiral vaš govor clarissime domine, in potem sem zgubil veselje do tega posla,“ sem mu odgovoril, in podala sva si roki, v znamenje, da sva zopet prijatelja, čeravno sem se norca delal iz ogerskega prava svoje dni, kakor je mislil Clarissimus.

Svojej ženi sem rekel, naj ne drži preveč do Clarissimuseve hvale, ker je nijsem zaslužil v tolikej meri, a ona mi je povedala, da itak ne drži nič do njegove hvale, ker je tudi njo

hvalil, kako je lepa, ko je bil enkrat prišel s skarjami v rokah k nje materi, pa je rekel, da bo malej frajlici napravil „lokerle“ za telovsko procesijo. Mati je to veselje dovolila Clarissimusu, kako tudi ne bi, doktorju vseh ogerskih pravic in še modrolije magjarske, a zbog one operacije devotka nij htela niti nij mogla iti na procesijo rožic sipat pred škofom, ker jo je bil Clarissimus strašansko grdo ošklobal, tako, da nij bila podobna človeškemu bitju — je rekla.

„Dakle naju je oba ošklobal naš Clarissimus,“ — sem rekel — „tebi je ostrigel lase na glavi, a mene je pri ogerskem pravu — obril.“

Clarissimusa je itak menda vest pekla eno malo zavoljo tiste eminencije, katere mi nij bil dal, pa zato je mojej prvorojenki prinesel polne žepe sliv uže v zibko in obetal je, da jo bo on lastnoročno sfriziral, kadar pojde prvokrat na telovsko procesijo!

C—v.

spremljevalca vojaka, ki je težko ranjen kar sesedel se. Streljal je vojak na straži, a baje da je bila njegova krogla namenjena kralju. Zdaj pa to taji, in pravi, da se mu je puška sprožila le po nesreči. Cela stvar je ostala tajna, niti časopisi niso poročali o tem dogodjaju.

Iz **Filipoplja** se poroča, da so vsa telovadna društva vshodno-rumelijska poslala bolgarskim duhovnikom okrožnico, v katerej prosijo, naj njihovi občani ne kupujejo z Grki in naj jim nikar ničesa prodajajo, kajti oni so jedini sovražniki Bolgarom.

Rumunski finančni minister Stourd za je dal svojo ostavko, ker je bila zbornična opozicija zoper dovoljenje budgeta; njega mesto prevzame začasno Bratiano.

Dopisi.

Iz Trsta 28. febr. [Izv. dop.] Tržaški mestni zbor je, kar se strankarstva tiče, popolnoma podoben ljubljanskemu. Kar je za laško stranko dobro in prav, to gospóda vse odobré, toda ono kar je na splošno korist ne obvelja nikdar, če nij posébe kaj takšnega, da bi laški pristaši porabili za se. V včerajšnji seji mestnega zbora je bila tudi peticija laškega delavskega društva, kateremu predsednik je lahon Rascovich, s čisto slovanskim imenom, predložena, v katerej se opozoruje mestni zbor, da naj gleda na to, da bodo pri glavnih skladnih magazinih za nižje delo (?) nameščeni sami domačini (?) Tržačani. Dobro poznamo mi taktiko mestnih očetov, ki nehté vedeti, kdo mej domačine spada in kdo ne. Laška, ali bolje rečeno lahonska stranka ima vse one za svoje domačine, kateri so s cokolami in culo na ramenih priromali takraj Adrije v Trst, če so tudi rojeni bili Bog vé kje tam v Abruzzih ali v Kalabriji, za to našo gospódo so vsi domačini. Kar po cesti črez Opčino ali po železnici od severa pride, to so zgolj „foresti“ (tujci). Opozorujemo tukaj sl. vlado, ki ima tudi besedo govoriti pri tem, da pazi na take „domačine“, kateri so le nadlega v deželi in kvar državi. Tržaška trgovinska zbornica, katere udje so večinom pravi avstrijski trgovci, ima isto tako paziti na to, da se ne uriva v magazine oni kvas, iz katerega včasih izvirajo slabi nasledki. Kakšnega mišljenja je tržaško društvo „Operaio“, to je znano vsakemu. Uže rudeča njega zastava pokazuje, da se pod njo goji protia vstrijsko mišljenje, ter da je vse drugo le pesek v oči. Zato je galerija tudi burno ploskala, ko je neki Vidacovich predlog bombastično podpiral. Da bi se bilo „Slovansko delavsko društvo“ ravno s takšno peticijo obrnilo do mestnega zbora, našli bi bili ravno najboljši zagovorniki vseh uzrokov, da bi odbili to, kar so zdaj potrdili. Takó je v Trstu in nič drugače nij niti pri vas v Ljubljani: tu lahoni, tam nemčurji, ki pod raznimi krinkami gledajo črez mejo.

Lokalni listi so začeli zopet pogrevati stvar, katera se bode mogla prej ali slej rešiti, namreč vprašanje o županih v okolici. Politično društvo „Edinost“ niti nij še zdaj imelo te točke na dnevnem redu, a uže se v Izraelu giblje vse. „L' Indipendente“ dokazuje, da je magistrat leta 1868 dobro naredil, ko je okoličanom odvzel domače župane in jih namestil z lahoni, rekoč, da „župani ne mogó biti neodvisni, ker imajo znanje z ljudmi in so z mnogimi v sorodu i. t. d. Ali naj bi pomislil irredentovski list, da so župani po vsem cesarstvu, jedino v tržaški okolici jih nij, ker niso hoteli zastopati lahonskih interesov,

in niso gojili ovadštva. Politično društvo je vsako leto po jedenkrat ponavljalo terjatev, da se odpravijo nepraktični okrajni načelniki, kateri ne umó našega jezika in naj se uvedó zopet županje, do katerih je ljudstvo imelo zaupanje. Da je to pravična terjatev, imamo dokazov dovolj.

Iz Sodražice 28. feb. [Izv. dop.*] Dopis iz Loškega potoka v štv. 46 „Slov. Nar.“ trdi da so potoški lovci, prepodivši iz potoškega na sodraškem lovu ubili medvedko, omenjeno v dopisu iz Sodražice štv. 40 „Slov. Nar.“ Vaša maša pa naš gospod! Dalje, da niso čestilakomni, a vendar si je hočejo prisvojiti lažnjivim potom. Da se ne pretgajo prijateljske vezi, v natančneje pojasnilo samo to-le: Grajski logar g. J. Avstelj, zasledivši „gozdno pošast“ v sodraškem revirji, naznani to g. J. Šegi ter obljubi, da pride on drugega dne s potoškimi lovci nanjo. Po dogovoru se vzdigne iz Sodražice na kosmatina 10 lovecev, mislim dovolj, da bi bili mogli doseči svoj namen. In „sosedov“ Potočanov bilo je sedem, ne vemo li, ali pod vodstvom gospoda A. Lunačka, ali g. J. Avstelja; vendar to vemo, da združene lovce je razstavil gospod J. Šega, Sodražan, po sodraškem revirji. Ko je bila medvedka prepodena, streljal jo je prvi g. J. Šega, ter jo je tudi dobro zadél, kar je spričeval krvavi sled, in poznejše nje kožuovina. Da sta potem streljala tudi gg. Mikolič in Avstelj iz Loškega potoka, to je res, in menim, da jima tega nij nihče odrekal. Ako nij bilo njiju imen navedanih v dopisu, se je to zgodilo zaradi tega, ker ne tolčemo radi po praznem sodu. No to ste pa sedaj sami popravili. Radi bi še vedeli, ne veste li mejá svojemu lovu, in ali tako malo čislate osmo zapoved božjo? Ako je prvo, pustite se po kóm poučiti, k zadnjemu pak; Surge et nolli amplius peccare!

Dopis iz Sodražice v štv. 40 „Slov. Nar.“ je bil tudi v spodtiko nekemu pseudosodraškemu peresu, tarnajočemu o hiranji bralnega društva, kakor je nekoč jeremija tožil na razvalinah svetega mesta. Ta prorok hvali „zlato“ dobo bralnega društva proti sedanjej „železneji“. In to je delaven ud, vrhu tega uže najstleten ud. Glavni uzrok „železneji“ dobi je pa, ker ne podpirajo bral. društva sosede Ribničanje, Ložanje in Laščanje. Kje so pa domačini?! Navaja tudi uzrok, zakaj bralnega društva, ne blagovolé uže skozi pet let pohajati, namreč zato ne, ker je dopisnik v štv. 40. „Slov. Nar.“ s traktiranjem „mask“ razcepil sloga. Oj domišljetine! Saj vemo, kje imaš svoje vire. Zatorej uže pet let naprej so znali naši sosede o usodepolnem dopisu? Ali se pogubni dopis morebiti dotikuje osobja? Nij li samo njegova nemerodajna misel o kostumiranji ribniških in domačih mask izražena? Le pihati, ne kar ne peče! Komično: Neumna ptica ta, koja ne miluje svojega gnezda.

Iz Ljubljane 28. februarja. [Izviren dopis.**] („Gleiches Recht für Alle.“) V „Tagblattu“ se je uže dvakrat neki tukajšen njegov dopisnik jezil nad pokojne Korénove Neže hišo na Poljanah, ker streha te hiše bojé néma žlebov, tako, da se ob mokrem vremeni celo morjé nabira na cesti pred hišo. Posito, da je res, kar „Tagblatt“ piše — gledat nijsmo šli, da bi se bili prepričali, smo mi v tem slučaju, kar se redko kedaj primerja,

* To bodi v famoznem prepiru, kdó je ustrelil medvedko, zadnja beseda! Ur.

** Slučajno zakasujeno. Ur.

popolnem jednih mislih s „Tagblattom“, ki nemarnost očita mestnemu magistratu. A mi imamo pristaviti, da mestne naše gospodske „ostro (?) okó“ še v družih mnogo bolj pohojanih delih mesta — v njega središči — ne vidi napák, ki so popolnem protivne stavbenemu redu, po katerem so hišni gospodarji v najskritejših ulicah skrajnih predmestij prisiljeni, dati napravljati žlebove pri svojih poslopih. Da sl. rotovž na Poljane časih — pozabi, nù, to bi si napósled še razložili, toda, če se ta sl. rotovž ne zanima niti za „ponos“ Ljubljane, za njeni „bijou“, za Kongresni — nekdanj „Narodni“ — trg, da se ne zanima za najiminitnejši vogál tega imenitnega trga: to nam je neumevno! V severno-zapadnem kotu kongresnega trga je „mili kraj“: „stoji, stoji tam hišica“ — ne, to je uže „hiša“, mogočna hiša, in balkon pred njo je še bolj mogočen, celó premogočen za mogočno hišo. Pa kadar oblačno nebó sè svojimi gostimi solzami rosí na žejno a li makar tudi ne žejno zemljo, takrat na vsakej strani premogočnega balkona mogočen „Peričnik“ bobni sè strehe, in gorjé dežniku, še bolj gorjé pa človeku brez dežnika, ki v nočnej temi zaide pod to „douche“, brzo hoteč kreniti mimo — kazine, ljubljanskega „kapitala“ in ljubljanske „inteligencije“ slavnoznane kvartirja. Poleg kazinskega zapuščenega salona stoprav k sebi pride ubogi pešec, toda — incidit in Scyllam, qui . . . ! Komaj si ušel opasnosti od zgoraj, od koder neki prihaja vse dobro, uže se te loti nadloga od zdolaj. Pri vsakej stopinji čutiš, da je zemlja čim dalje tem bolj „rahla“, in na konci kazinskega vrta proti Ovijačevji hiši ti obutev obtiči v — močvirji, v katero se steka bistra vodica ljubkih studenčkov, izvirajočih na kazinskem vrtu in žuboreče se vijočih po ličnih strugah, ki so si jih izkopali v pesku, s katerim je pot ob kraji posút! Tist komisijon, ki pojde preiskavat „blatno jezero“ na Poljanah, naj se potruži še pred kazino ter naj ugi blje, ali se kazinska „wasserkunst“ sè svojimi curki in potoki ujema z našim stavbenim redom, ki menda velja za jednega, kakor za družega. Mi smo gori brez pomisleka pritrdili „Tagblattu“ gledé neprilike, ki jo je grajal, zato se nádejamo, da bode on tudi pridružil se našej pritožbi, morda bosta dva glasa več izdala, saj rotovška gospoda se, kakor kaže, niti za „Tagblatt“ ne zméni, če je — sam!

Domače stvari.

— (Cesar) je iz svoje blagajnice podaril petnajst tisoč gld. za polajšanje siromakom v hrvatsko-slavonskih pokrajinah.

— (Za radi pomanjkanja in bede) je v Trstu skočila v soboto z okna visoke podstrešne svoje sobice na dvorišče 41letna Josipina Cvirn in je z razbito črepinjo takoj mrtva obležala na mestu.

— (Blag mecén.) Hrvatskemu književnemu društvu sv. Jeronima, katero je podobno našej sv. Mohorja družbi, je kanonik sv. Jeronima v Rimu dr. Nikola Voršak ostavil — kakor poroča „Obzor“ — lepo vsoto 300 gold. Pokojnik je s tem očitno pokazal, da je ljubil svoj národ in domače njega slovstvo, kateremu je tudi za života bil vedno trudoljubiv podpiratelj.

— (Blazna Marta.) Hrvatske novine poročajo iz Novske v okraji Gradiškinem, da tam okolo blodi uže več let po zimi in po leti brezumna ženska, katera je znana pod imenom blazne Marte. Ljudje jej dajo hrano in časih

tudi obleko, ali, kadar jo poprime besnost, raztrga vse in hodi po svetu gola, kar se vé, nikakor ne pospešuje nprstvenega čuta po selih. Taki blazniki bi se vendar imeli čuvati v posebnih zavodih, pravijo omenjene novine, in mi smo tudi istih mislij.

— (Vroča kri!) Stranko „prava“ ali, kar isto pomenja, Starčevićevce ter njih za-sluge smo minolega tedna opisali v dveh člar-kih svojega lista. Vedeli smo, da smo tem načinom šli drezat v sršénje gnezdo, in res, dopisnica, katera nam je denes bila od ne-koga poslana iz Zagreba, jasno priča, da stranka „prava“ nij z nami zadovoljna. Ta nezaupnica slóve: „Slavno uredništvo! Načudit se vosioni hrvatski narod (! Ur.) nemože, da jedan politički časopis može na vidjelo iznieti tako absurdne, bedaste i glupe feljtone, košto ste vi u jednom od zadnjih brojev. Več Vam je ubio duh hrvatski (!) absolutizam š v a b s k i, ubio Vas je tako, da niste kadri niti misliti, a kamo li što zrela napisati. Predstraža Vi hrvatska izniknut éete sa hrvatskog obzorja u švabskom moru, ko u jutro zvezda danica sa nebeskog svoda.“

Razne vesti.

* (Častnimi doktorji) je sklenila imenovati modroslovska fakulta peštanskega vseučilišča, katero bode praznovalo v kratkem svojo stoletnico, ter izročiti dotične diplome: njega c. kr. visokosti cesarjeviču Rudolfu, pesniku J. Aranyu, politiku A. Csengeryu, učenjaku J. Sztocseku in ministru A. Trefortu.

* (Predor goré sv. Gottharda), kateri je dolg 15 kilometrov, je bil dogotovljen dné 29. februarja. Železnica vodeča pod to goró, bode važna zveza Nemčije z Italijo.

* (Devetstoletnico) svojo praznuje letos mesto Steyr na Gornje-Avstrijskem. V ta namen bode tam národna veselica dné 21., 22., 23. in 24. avgusta ter ob jednom poljedelska, gozdarska in obrtska razstava.

* (Mlada nevesta.) V Port Jeffersonu blizu Novega Jorka v Ameriki se je 35 leten ribič oženil z dekletom v dvanajstem letu. Stanovniki onega kraja pak nijso nič kaj za-dovoljni z „ženihom otrokovim“ in je bilo temu, ker se je bal kakšnega v onih krajih zelo navadnega „prekega soda“, iti za dalje časa ribarit.

Dunajska borza 3. marca.

Izvirno telegrafično poročilo.			
Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	10	gld.	95
Enotni drž. dolg v srebru . . .	71		90
Zlata renta . . .	85		0
1000 drž. posojilo . . .	128		25
Akcije národne banke . . .	855		—
Kreditne akcije . . .	301		30
London . . .	118		10
Srebro . . .	—		—
Napol. . .	9		45
C. kr. cekini . . .	5		56
Državne marke . . .	58		05

Sveže surovo maslo

soljeno in neslano, fino in slabejše, kupujem skozi vse leto, ako se mi ga pošlje po 20 kilo ali več s poštanim povzetjem in prosim, da se mi pošiljajo ponudbe z **natanko** naznačeno ceno. Na ponudbe, katerim ne bode pridejana cena, ne odgovarjam.

A. L. Mohr,
(80) Ottensen pri Hamburgu.

Umeteljne

zobe in zobovje

postavlja, ne da bi bolelo in ne da bi odstranjeval korenine

zobni zdravnik
A. Paichel,
(76—1) poleg Hradskega mostu.

Prodaja.

Zaradi odpotovanja se za gotove novce pro-dajajo: **pohistvo, posteljina, kuhinjsko orodje in druge stvari.** (V Ljubljani, v go-spodskih ulicah, knežji dvor, I. nadstropje, na levi.) (81—1)

Slovenska Talija.

Zbirka dramatičnih del in iger.

Na svetlo daje

Dramatično društvo v Ljubljani.

1. vezek: Priročna knjiga za glediske diletante. Cena 50 kr.

Od poznejših vezkov so pošli: 3., 4., 5., 7. in 8. vezek; v ostalih so natisnene sledeče gledališke igre:

(B. = burka; V. = vesela, R. = resna, Ž. = žalostna igra; O. = opereta. Številke za le-temi črkami kažejo število aktov.)

Utr! (B. 1.) — Na mostu. (B. 1.) — Gospod Čapek. (V. 1.) — Belin. (O. 1.) — Graščak in oskrbnik. (R. 4.) — Serežan. (O. 1.) — Svojevoljni. (V. 1.) — Roza. (V. 3.) — Klobuk. (V. 1.) — Ptičnik. (O. 1.) — Isce se odgojnik. (R. 2.) — Zabavljica. (V. 1.) — Zakonske nadloge. (V. 1.) — Poglavje I., II. in III. (V. 1.) — Mutee. (V. 1.) — Telegram. (V. 1.) — Sam ne vé kaj hoče. (B. 1 1/2.) — Ona me ljubi. (V. 2.) — Gospod režiser. (Saljiv prizor.) — Uskok. (V. 1.) — Vdova in vdovec. (V. 1.) — Visoki C. (V. 1.) — Go-renjski slavec. (O. 2.) — Požigalecva hči. (R. 5.) — Umetnost in narava. (V. 4.) — Zapravljivec. (Čarobna igra. 3.) — Pokojni moj. (V. 1.) — Lornjon. (R. 1.) — Gospá, ki je bila v Parizu. (V. 3.) — Na kosilu bom pri svoji materi. (V. 1.) — Brati ne zna. (B. 1.) — Gospoda Kodelja pridiga izza gardin. (V. 1.) — V spanji. (V. 1.) — Kovarstvo in ljubezen. (Ž. 5.) — Donna Diana. (V. 3.) — William Rateliff. (Ž. 1.) — Gluh mora biti. (B. 1.) — Ženska borba. (V. 3.) — Ogenj nij igrača. (V. 3.) — Ena se joče, druga se smeje. (R. 4.) — Garibaldi. (B. 1.) — Ma-rija Magdalena. (Ž. 3.) — Tri vite. (V. 2.) — Sree je odkrila. (V. 1.) — Pes in mačka. (V. 1.) — Cvrček. (R. 5.) — LeWoodska sirota. (R. 4.) — Trnje in lavor. (R. 2.) — Doktor Rooin. (V. 1.) — Pesek v oči. (V. 2.) — Kozarec vode. (V. 5.) — Igralka. (V. 1.) — Dva gospoda pa jeden sluga. (B. 1.) — Star samec. (R. 2.) — Stara mesto miada. (V. 1.) — Grangoire. (R. 1.) — Ena se mora omožiti. (V. 1.) — Berite „Novice“! (V. 1.) — Dva zeta. (V. 1.) — Nemški ne znajo. (B. 1.) — Ženski jok. (V. 1.) — Moja zvezda. (V. 1.)

„Slovenska Talija“ je na prodaj po knjigarnah, pa se lahko tudi naroči naravnost od Dramatičnega društva v Ljubljani.

Kdor si naravnost od društva naroči vse prej navedene knjige, katerim je v knjigotrstvu cena 18 gld. 55 kr., jih dobó **za nižano ceno 14 gld.** Če se od društva vsaj za 4 gld. knjig naroči ob jednom, društvo popusti 20% **navadne cene**, ki je ustanovljena posameznemu vezku in na zavitku tiskana.

Narodnim društvom, katera provajajo gle-dališke igre, je priporočati, da si od vsake igre, ki jo hoté igrati, omislje celo **garnituro**, t. j., toliko knjižic, kolikor jih je igralcem t. e. b. o. provajanji; cele tiskane igre učeim se igralcem mnogo bolje ustrezajo, kakor same izpisane naloge, vrhu tega pa so še cenejše.

Kranjsko stavbeno društvo

naznanja, zdaj ko prihaja čas za zidanje, da prevzema

zidanje novih poslopij in popravljanja,

ter da riše načrte in izdeluje troškovne proračune.

Pri njej se dobi tudi

tvarina za zidanje in lito blago od cementa,

korita za kanale, pretoki od cementa, stop-njice za stolbe ter lepotičja za hiše.

V Ljubljani, marca meseca 1880.

Kranjsko stavbeno društvo

(82—1) na Marije Terezije cesti št. 10.

Gastlove kri čistilne pile.

Uže dvajset let sijajno skušene in od zdravnikov priporočene, da se ž njimi odpravi putika in revmatizem, zasledena slaba sókrovica, sleza, ostrá kri, zlata žilja, navalast do jedi, naval krvi, omotica, slabost na jetrah in žolci, in poznejše uplivanje po zdravljenji z živim srebrom. Pri ženskih mesečnih nerednostih uplivajo te pile dobrodejno, odstranjuječe in zdravljajoče.

Škatljica z okolo 80 komadov 50 kr. av. velj.

Te pile so posladkorjene in odlični zdravniki priporočajo jih kot najboljše kri čistilno dristilo.

Ker zadostuje jedna škatljica za zdravljenje 2 do 3 tedne, — tedaj so Gastlove pile tudi najcenejše zdravilo.

Gastlov kri čistilni čaj

v zavitkih po 30 in 50 kr. av. velj.,

baš tako dober zoper vse zgorenje bolezni.

Pravi dobi se v **glavnej zalogi** lekarja P. Birnbacherja „zum Obelisk“ v Celovci. (79—1)

Gastlove prave kri čistilne pile in čaj ima v zalogi nadalje: v **Ljubljani** V. pl. Trnkócy, lekarnar; v **Postojni** A. Leban, lekarnar; v **Kranji** K. Šavnik, lekarnar; v **Logatci** Al. Skala, lekarnar.

Izdatelj in urednik Makso Armíč.

Tujci.

2. marca: Tschop iz Logatca. — Pri Slonu: Tschop iz Logatca. — Schmalz iz Gorice. — Pri Malléti: Bruck iz Dunaja. — Steeg iz Trsta. — Schedin iz Grada. — Grasmick iz Dunaja. — Jakič iz Kočevja. — Fischer iz Dunaja.

Zahvala in priporočilo.

S tem si jemljem čast, visokemu plemstvu in p. n. občinstvu dostojno ter udano naznaniti, da sem svoj posel predal svojemu bratu, ki je pri meni uže skozi več let delaval.

To priliko porabim v to, da se svojim p. n. naročnikom in p. n. gospodom **zdravnikom** zahvaljujem za zaupanje meni izkazovano ter prosim ob jednom, naj se je blagovoli nakloniti tudi mojemu bratu in nasledniku.

Sé spoštovanjem

Viktor pl. Trnkóczy,
lekar.

Ozirajoč se na predstoječe naznanilo, usojam se udano javljati, da sem posel prevzel od mojega brata.

Trdil se bodem najmarljivejše, da bom oddajal zmirom naj-čistejša in najizvrstniša zdravila — **strogo natanko** in vestao prirejena — da si zadobim in tudi ohranm zaupanje svojih p. n. naročnikov in p. n. gospodov **zdravnikov** s točno in solidno postrežbo.

V Ljubljani, dné 31. jannarja 1880.

Sé spoštovanjem

Julij pl. Trnkóczy,
lekar, mestni trg št. 4.

(73—1)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.